

Oikeusministeriö
PL 25, 00023 Valtioneuvosto
oikeusministerio@om.fi

**DNA OY:N LAUSUNTO OIKEUSMINISTERIÖN EHDOTUS HALLITUKSEN ESITYKSEKSI
MAKSUPALVELULAIKSI JA ERÄIKSI SIIHEN LIITTYVIKSI LAEIKSI. (OM 23/41/2007)**

DNA Oy (jäljempänä DNA) kiittää mahdollisuudesta lausua Oikeusministeriön ehdotuksesta hallituksen esitykseksi maksupalvelulaiksi ja eräiksi siihen liittyviksi laeiksi. DNA esittää kunnioittaen seuraavaa:

Yleistä

DNA katsoo, että ehdotus maksupalvelulaista aiheuttaa huomattavia vaikutuksia teleyritysten ja niiden sopimuskumppaneina toimivien palveluntuottajien toimintaan. Mikäli teleyritys haluaa jatkossa tarjota maksupalveluita, tulee sen erottaa maksupalvelutoiminta muusta toiminnastaan jotta se voi noudattaa pakottavasta sääntelystä johtuvia velvoitteita. Maksupalvelulain alaan kuuluvat palvelut eivät välttämättä ole teleyritysten ydinliiketoimintaan kuuluvia palveluja. Ehdotuksen vaikutukset ulottuvat voimakkaasti teleyritysten sopimusvapauteen, lisäävät merkittävästi luottotappioriskiä ja aiheuttavat merkittäviä muutoksia asiakas- ja laskutusjärjestelmiin. Tämän vuoksi joutuvat teleyritykset harkitsemaan tarkkaan ehdotetun lain vaikutukset ja sen aiheuttavatko lakiehdotuksesta mahdollisesti aiheutuvat luottotappiot sellaisen riskin ja järjestelmämuutokset sellaisia kustannuksia, ettei maksupalveluja kannata enää tarjota teleyritysten liittymäasiakkaille.

Soveltamisala

Velkomiskriteeri

Ehdotetun lain mukaan mm. ne lisämaksulliset puhepalvelut jäävät soveltamisalan ulkopuolelle, jos se jolle teleyritys tilittää palvelun käytön perusteella maksuja, ei voi itse velkoa käyttäjää esim. tilanteessa, jossa palvelua ei ole maksettu. Tällaisia palveluja ovat esim. puhelimitse tarjottavat aikuisviihde-, lääkäri- tai asianajopalvelut. Tällä hetkellä, mikäli asiakas jättää puhelinlaskustaan ko. osan maksamatta, on teleyritys velkonut maksamatonta osuutta asiakkaalta viimekädessä perinnän kautta. Mikäli teleyritys ei ole saanut perinnänkään kautta maksua, on luottotappio jäänyt palveluntuottajalle. Tällaisessa tilanteessa teleyritys ja palveluntuottaja ovat voineet sopia, että palveluntuottajal-

DNA Oy
Ansatie 6a B
PL 41
01741 Vantaa

Puhelin
044 0440

Y-tunnus
0592509-6

Kotipaikka
Vantaa

www.dna.fi

le luovutetaan tarpeelliset tiedot maksun perimiseksi, mikäli palveluntuottaja näin haluaa. Ehdotetun lain mukaan jatkossa näin ei voisi enää tehdä tai palvelu olisi maksupalvelu.

Tällä hetkellä vakiintuneen käytännön ja myös esim. kuluttajariitalautakunnan ratkaisukäytännön mukaisesti sopimus palvelusta syntyy asiakkaan ja palveluntuottajan välille, teleyrityksen toimiessa ainoastaan viestin välittäjänä ja laskutuspalvelun tarjoajana. DNA katsoo, että perusteluissa kuvattu velkomisperusteen merkitys ja tulkinta voi johtaa helposti tilanteeseen, että luottotappioriski jäisi kokonaan teleyritykselle ja koska palveluntuottaja ei voisi velkoa asiakasta, sopimus palvelusta katsottaisiinkin syntyneen teleyrityksen ja asiakkaan välille eikä palveluntuottajan ja asiakkaan välille.

Mikäli luottotappioriski jäisi kokonaan teleyritykselle, tulisi tarve muuttaa tulojakoa niin, että mahdollinen luottotappioriski tulee katetuksi. Tällöin palveluntuottajien tulot tulisivat pienenemään. Lisäksi velkomiskriteeri on olennainen osa sopimussuhdetta, vaikka palveluntuottajat eivät velkomista käytännössä olisi tehneetkään. Mikäli palveluntuottaja ei voi velkoa, voi joku esittää väitteen, ettei palveluntuottajan ja asiakkaan välillä voi olla sopimussuhdetta. Tällöin DNA näkee riskinä sen, että teleyritys joutuisi vastuuseen palvelusta, jota se ei ole itse tuottanut, tarjonnut tai markkinoinut. Pahimman skenaarion mukaan palveluntuottaja voisi myydä palveluita kenelle tai miten vain kun loppukädessä luottoriski ja sopimusvastuu olisi teleyrityksellä.

DNA katsoo, velkomiskriteerin ja sitä kautta mahdollisen sopimusvastuun siirtäminen teleyrityksille ei saisi olla soveltamisalan ulkopuolelle jäämisen edellytys.

Lisäarvo

Perusteluiden mukaan maksupalvelua ei ole myöskään palvelujen maksaminen tilanteessa, jossa maksun välittävä palveluntarjoaja tarjoaa lisäksi lisäarvoa palvelukokonaisuudessa. Lisäarvoa olisi esim. tarjonnan sopeuttaminen asiakkaan mieltymysten mukaan. Perusteluissa käytetty esimerkki tekstiviestimatkalipun voimassaoloajankohdan määrittämisestä ei kuitenkaan ole edes mahdollista teleyrityksen järjestelmissä vaan sopeuttamisen voisi tehdä ainoastaan matkalipun tarjoava palveluntuottaja. DNA katsoo, että teleyritys tuottaa jo käyttäjille lisäarvoa palveluiden käytettävyyttä edistävien pääsy-, haku- ja jakelumahdollisuuksien avulla. DNA:n näkemyksen mukaan tämä tulisi mainita perusteluissa.

Tietojen toimittaminen pysyvällä tavalla

Ehdotetun lain useissa eri kohdissa veloitetaan palveluntarjoaja toimittamaan tietoja kirjallisesti tai muulla pysyvällä tavalla. Perusteluissa on erikseen mainittu että toimittaminen tarkoittaa sitä, että tiedot on annettava joko henkilökohtaisesti tai lähetettävä ne postitse eikä tietojen saaminen saa edellyttää käyttäjältä omaa aktiivisuutta. Tämä tarkoittaisi ehdotuksen 30§:ssä kuvatussa puitesopimuksen ehtomuutostilanteessa sitä, että mikäli teleyrityksellä olisi esim. 2 miljoonaa liittymäasiakasta, teleyrityksen tulisi lähettää perinteisellä postilla kaikille asiakkailleen kirje, jossa olisi kerrottu muutoksista ja jos muutokset koskevat ehtoja tai palvelukuvausta, niin toimitettava ehdot tai palvelukuvaus kirjeen mukana. Tällainen tietojen toimittamismuotoa koskeva vaatimus johtaa pahimmillaan erittäin suuriin painatus- ja postituskustannuksiin ja on erittäin raskas toimenpide toteuttaa.

Teleyritykset ovat tähän asti monesti toimineet niin, että muutosten olennaisimmat kohdat on kerrottu asiakkaille esim. laskunvälitiedotteissa, asiakaslehdissä, sähköisissä asiakasviesteissä tai tekstiviesteissä. Näiden kautta asiakas on ohjattu esim. kotisivuille, joissa on kerrottu muutoksista tarkemmin ja ehdot tai palvelukuvaus on ollut saatavilla ja asiakkaan halutessa tallennettavissa. Tekstiviesteissä asiakas on ohjattu katsomaan tiedot teleyrityksen kotisivuilta ja sähköpostissa ollut linkki teleyrityksen kotisivuille. Koska tietoyhteiskunnan tavoitteena on entistä enemmän sähköiset toiminnot, tulisi esityksessä ehdottomasti huomioida, että tiedonantovelvollisuudet voidaan täyttää jatkossakin käyttäen sähköisiä viestintävälineitä ja että olisi riittävää, että tiedot olisi saatavissa ja tallennettavissa sähköisten välineiden kautta linkkien avulla.

Tekstiviesti tiedonantovälineenä

Ehdotuksen 2 luvun tiedonantovelvollisuuksien perusteluissa on todettu, ettei pysyvänä tapana voida pitää tekstiviestiä, koska tekstiviestiä ei voi tallentaa tai toisintaa. Teleyrityksillä on runsaasti anonyymejä prepaid-liittymä asiakkaita, joita ei ole luotettavasti tunnistettu. Näin ollen ainoa tapa viestiä mahdollisista muutoksista on kyseisiin liittymiin lähetetyt tekstiviestit. Koska tekstiviestiin mahtuu vain rajallinen määrä tietoa, on viesteissä kerrottu, mitä asia koskee ja ohjattu asiakas teleyrityksen sivuille, josta asiakas on voinut saada lisää tietoa. Ehdotuksen 8 §:n 21 kohdan perusteluihin tulisi lisätä vähintäänkin, että tietojen antamista pysyvällä tavalla ei edellytetä tilanteessa, jossa se ei ole käytännössä mahdollista esimerkiksi puuttuvien yhteystietojen vuoksi. Ehdotuksen 31§:ssä on mainittu, että mikäli prepaid -liittymä on pienmaksuväline, voidaan muutosehdotukset lähettää tekstiviestillä. Koska tekstiviestimahdollisuus on kirjattu vain pienmaksuvälineitä koskevaan poikkeusehtoon, pakottaa lainsäädäntö teleyritykset muuttamaan prepaid -liittymänsä suoraan pienmaksuvälineeksi. Tämä ei varmastikaan ole lainsäädännön tarkoituksena.

Prepaid liittymät maksupalvelulain näkökulmasta

DNA on halunnut tarjota prepaid -liittymä asiakkailleen samat palvelut kuin postpaid -liittymä asiakkailleen ja prepaid -liittymää on voinut käyttää myös ulkomailla. Prepaid -liittymät on esityksen perusteluissa huomioitu ainoastaan pienmaksuvälineitä koskevilla poikkeusehdoilla (esim. 31§:ssä on mainittu että muutosehdotus prepaid-liittymää koskevaan puitesopimukseen voidaan lähettää tekstiviestillä). Tämä tarkoittaa sitä, että jatkossa teleyritysten tulee rajoittaa prepaid -liittymien käyttöä pienmaksuvälineitä koskevien ehtojen mukaiseksi tai jos näin ei haluta tehdä, niin joko estää maksupalveluiden käyttö kokonaan tai olla muuttamatta niiden ehtoja. Koska em. ei liittymän elinkaaren aikana ole millään lailla mahdollista, tulee kyseeseen ainoastaan että jatkossa prepaid -liittymistä ei voisi ostaa maksupalveluita tai teleyritysten tulisi tehdä sopeuttamistoimia liittymään niin, että se täyttäisi pienmaksuvälineitä koskevat poikkeusehdot.

Lakiehdotuksen mukaan, mikäli maksupalveluja jatkossa haluttaisiin tarjota prepaid asiakkaille, tulisi siitä tehdä pienmaksuväline ja muuttaa liittymän ominaisuuksia niin, ettei sille tallennettujen varojen määrä voi ylittää 8 §:n 11 kohdan mukaista 150 euroa. DNA katsoo, että tallennettavien varojen määrän tulisi olla suurempi, varsinkin jos pienmaksuvälinettä voi käyttää ulkomailla.

Koska lainsäädännön tarkoituksena ei voi olla pakottaa prepaid -liittymää pienmaksuvälineeksi, tulisi esityksessä huomioida että tilanteessa, jossa palveluntarjoajan saatavilla oleva käyttäjän yhteystieto on liittymänumero, tiedonantovelvollisuudet voidaan täyttää myös tekstiviestiä käyttäen niin, että

palveluntarjoaja asettaa muutosehdotuksen käyttäjän saataville kotisivuilleen jonne käyttäjä tekstiviestissä ohjataan tutustumaan muutokseen tarkemmin.

Maksutapahtumasta maksajalle annettavat tiedot (19§)

Esityksen 19§:ssä edellytetään että maksupalvelua koskevat maksutapahtumatiedot tulee pitää tietoverkossa saatavilla vähintään yhden vuoden ajan. Voimassaolevan sähköisen viestinnän tietosuojalain mukaan teleyrityksen tulee tallentaa tunnistamistietoja laskutusta varten vähintään 3 kk ajan. Mikäli asiakas on maksanut laskunsa eikä ole pyytänyt yhteyskohtaista erittelyä tai riitautanut laskuaan, yhteyskohtaiset erittelytiedot on lain vaatimalla tavalla poistettu teleyrityskohtaisesti noin 3 kk jälkeen järjestelmistä tai muutettu sellaiseen muotoon, ettei niistä ole enää voinut tunnistaa käyttäjää.

Esityksessä asetettu yhden vuoden vaatimus aiheuttaa sen, että teleyrityksen tulee tallentaa tapahtumia pidempään kuin se on tähän asti tehnyt. Teleyritysten on mahdotonta seuloa kaikista liittymällä tehdyistä tapahtumista ainoastaan maksupalvelua koskevat tapahtumat (koska teleyritys ei voi tietää, minkä numeron alle palvelun tuottaja on sisällyttänyt maksupalvelun) ja tallentaa ainoastaan ne vuoden ajaksi. Mikäli maksutapahtumia ei kyetä tai on liian kallista eriyttää viestiliikenteestä, teleyritykset joutuvat mahdollisesti tallentamaan kaikki liittymällä tehdyt viestintä- ja muut tapahtumat yhdeksi vuodeksi. Kyse ei ole kuitenkaan ainoastaan tallennusajan pidentämisestä. Tällä hetkellä asiakas saa laskustaan tapahtumakohtaisen erittelyn, jos hän sitä erikseen pyytää. Mikäli asiakas ei tätä pyydä, ei laskutusjärjestelmä edes tuota tapahtumakohtaista erittelyä. Esityksen vaatimus ei siis tarkoita ainoastaan tallentamisajan pidentämistä vaan myös merkittäviä muutoksia järjestelmiin, jotta ne automaattisesti tuottaisi vaaditunlaisen tapahtumakohtaisen erittelyn tietoverkkoon automaattisesti.

Lisähaasteen aiheuttaa myös vaatimus siitä, että tiedot yksittäisistä maksutapahtumista on annettava vähintään kuukauden välein. Lähetettävien laskujen suuren määrän vuoksi, teleyrityksillä on yleisesti käytössä vähimmäislaskutusrajat, eikä asiakkaalle lähetetä laskua ennen kuin tietty summa on ylittynyt tai jos summa ei ylity, lasku lähetetään esim. 3 kk välein. Teleyrityksen nykyisen tapahtumaerittelyn toteuttaminen on voitu aikanaan suunnitella niin, että laskutusjärjestelmä tuottaa sen vasta laskun muodostumisen jälkeen. Jatkossa esitys tarkoittaisi sitä, että jos liittymällä tehtäisiin yksikin maksupalvelun soveltamisalaan kuuluva tapahtuma ja lasku muuten jäisi alle vähimmäislaskutusrajan, tulisi laskutusjärjestelmän tunnistaa em. maksupalvelutapahtuma ja pakottaa järjestelmä lähettämään lasku. Näin jouduttaisiin tekemään, vaikkei vähimmäislaskutusraja olisi ylittynytkään, jotta vaadittu tapahtumaerittely saataisiin muodostettua.

Tämä tarkoittaa merkittäviä muutoksia jo pelkästään teleyritysten ja palvelun tuottajien välisiin prosesseihin, jotta teleyritys saa heiltä palvelun toimittamisen yhteydessä tiedon, että asiakkaan tilaama palvelu on nimenomaan maksupalvelu. Tämän lisäksi laskutusjärjestelmiin tulisi tehdä merkittäviä ja laajoja muutoksia, joilla tapahtumat voitaisiin saattaa asiakkaan näkyville ennen kuin niitä on ehditty laskuttaa asiakkailta. Laskelmissa on arvioitu, että asiakkaille lähetettävien laskujen määrä voisi yli kaksinkertaistua. Tämän kustannusvaikutukset postitus- ja muine kuluineen olisivat erittäin merkittävät.

Maksajalle tärkeintä on saada tieto palvelun tilauksesta ja tapahtumaerittelystä samaan aikaan kun hän vastaanottaa laskunsa. Yleisesti tämä tapahtuu noin puolentoista kuukauden kuluttua varsinaisesta ostotapahtumasta. Näin ollen, ehdotuksessa tulisikin huomioida vähintään se, että palveluntarjoajalla eli teleyrityksellä olisi velvollisuus tuottaa tapahtumaerittely vasta sitten, kun se lähettää laskun asiakkaalle. 19§:n 3 momenttia tulisi tarkentaa esim. seuraavasti

"...saatavilla vähintään vuoden ajalta. Edellä mainittua ei sovelleta tilanteessa, jossa Palveluntarjoaja lähettää laskun maksajalle harvemmin kuin kuukausittain. Tällöin tiedot on annettava samanaikaisesti kuin lasku on lähetetty."

Prepaid -liittymä ja maksutapahtumasta annetut tiedot

Prepaid- liittymä on ns. etukäteen maksettu anonyymi liittymä, josta ei lähetetä laskuja käyttäjille. Koska liittymän käyttäjän yhteystietoja ei ole saatavilla, ei teleyritys voi toimittaa maksutapahtumista tietoja muuten kuin sähköisesti.

Prepaid- liittymille 19§:n vaatimukset ovat erityisen haasteelliset. Prepaid -liittymällä tehtyjä soittoja ja maksupalveluun mahdollisesti kuuluvia tapahtumia ei yleisesti ole teleyrityksen järjestelmissä eritelty erikseen viestintä- tai lisäarvopalveluiksi.

Nämä tapahtumatiedot sisältävät siis sekä viestintä- että mahdollisesti maksupalvelun soveltamisalaan kuuluvia palveluita. Koska Prepaid -liittymästä ei lähetetä laskua, ei tapahtumia ole lajiteltu laskuittain vaan tapahtumat ovat tietoverkossa kirjattuna tapahtuma/rivi, jolloin liittymän käyttäjän aktiivisuudesta riippuen tapahtumia (sekä viestintä- että maksutapahtumia) voi olla lyhyessä ajassa satoja tai jopa tuhansia. Esituksen mukainen vaatimus maksupalvelua koskevien tapahtumien erottamisesta koko laskutusmassasta ja se, että kaikki maksupalvelua koskevat tapahtumatiedot tulisi tallentaa vuoden ajaksi tietoverkkoon, on niin hankala ja kallis toteuttaa, että DNA joutuu vakavasti harkitsemaan muutosta, että prepaid -liittymää ei enää voisi käyttää maksupalveluihin. Tämä on täysin vastoin DNA:n tarkoitusta, koska myös prepaid asiakkaille on haluttu tarjota mahdollisuus käyttää liittymäänsä myös muihin kuin viestintäpalveluihin.

Koska yhden vuoden määräaika ei perustu direktiiviin vaan on täysin kansallinen vaatimus, tulisi Prepaid -liittymien osalta 19§:n ehdottomasti kirjoittaa poikkeussäännös, jonka mukaisesti on riittävä, jos Palveluntarjoaja pitää tietoverkossa enintään puolen vuoden tapahtumia saatavilla.

Puitesopimuksen päättäminen (34§)

Ehdotuksen mukaan käyttäjällä on oikeus irtisanoa puitesopimus. Jotta teleyrityksen kautta tarjottavista maksupalveluista voidaan tehdä oma sopimuksensa, joka on solmittavissa tai päätettävissä, tulisi teleyritysten tietää mitkä palveluntuottajien tuottamista palveluista ovat maksupalveluita. Tällä hetkellä teleyrityksillä ei ole eikä voikaan olla tietoa siitä, mitä palveluita yksittäinen palveluntuottaja minkäkin palvelunumeron alla milloinkin tarjoaa. Lisäksi haasteena on, että saman palvelunumeron alla voi olla sekä maksupalveluita että ehdotetun maksupalvelulain soveltamisalaan kuulumattomia palveluita.

Teleyrityksen mahdollisuus päättää maksupalvelua koskeva puitesopimus onnistuu käytännössä ainoastaan eston asettamisella. Koska tällä hetkellä maksupalveluita voi olla useiden eri palvelunumeroluokkien alla, eivät nykyiset estoluokat sovellu ehdotukseen tai teleyrityksen ainoa mahdollisuus olisi asettaa kaikkein vahvin estoluokka, jolloin myös ne palvelut, jotka eivät ole maksupalveluita, olisivat estettyinä. DNA katsoo, että ehdotettu laki johtaa tarpeeseen muuttaa Viestintäviraston numerointia ja estoluokituksia koskevia teknisiä määräyksiä, jolloin maksupalveluiksi luettaville palveluille luotaisiin oma numeroavaruus ja estoluokka, joiden alla maksupalvelut olisivat.

Maksupalvelun käyttäjän vastuu maksuvälineen oikeudettomasta käytöstä (62§)

Ehdotuksen mukaan käyttäjän vastuu oikeudettoman käytön osalta on rajattu 150 euroon. Perusteluissa on kuvattu, että euromääräistä rajoitusta ei sovelleta jos käyttäjä on toiminut tahallisesti tai törkeän huolimattomasti esim. säilyttänyt maksukorttia ja sen tunnuslukua samassa lompakossa. Toisaalta todetaan, että matkapuhelimen jättäminen avonaisena joukkoliikennevälineeseen ei voida pitää törkeänä huolimattomuutena, jolloin teleyritys joutuisi vastaamaan yli 150 euron vahingosta.

DNA katsoo, että perusteluihin pitäisi ehdottomasti lisätä, että käyttäjän toimintaa voidaan pitää tahallisenä tai törkeänä huolimattomuutena jos hän on kadottanut matkapuhelimen, johon on mahdollista asentaa erillinen turvakoodi joka lukittaa puhelimen esim. 5 minuutin käyttämättömyyden jälkeen tai joka on lukittavissa toisesta päätelaitteesta lähetettävällä tekstiviestillä, mutta käyttäjä ei ole tätä tehnyt. Mikäli puhelin mahdollistaa sen suojaamisen siinä olevin ominaisuuksin eikä käyttäjä ole ottanut suojauksia käyttöönsä, on huolimattomuus rinnastettavissa samaan kuin, jos käyttäjä säilyttäisi sekä maksukorttia ja tunnuslukua samassa lompakossa.

Ehdotettu raja vaikuttaa teleyrityksen luottotappioriskin kasvamiseen kohtuuttomasti. Käyttäjän vastuunrajoituksen johdosta on mahdollista, että riskienhallinnallisista syistä johtuen teleyritykset joutuvat rajoittamaan maksupalveluiden käyttöä kyseisen 150 euron jälkeen tai estämään maksupalveluiden käytön kokonaan. Tämä aiheuttaisi sen, että maksupalveluiden käyttö olisi jälleen mahdollista vasta seuraavan laskutuskauden aikana. DNA näkee tässä riskinä myös väärinkäytön mahdollisuuden. Ei ole tavatonta, että esim. löytyneellä liittymällä tilataan lyhyessä ajassa useita maksupalveluita tarkoituksellisesti (esim. tilataan limsa-automaatti tyhjäksi), jolloin palveluntuottajan järjestelmä ei ehdi lähettää reaaliaikaisesti tietoa palveluntarjoajana toimivalle teleyritykselle eikä liittymän käyttöä saada rajoitettua ennen kuin vahinko on jo tehty. DNA katsoo, että on kohtuutonta että teleyritys joutuisi yksin vastuuseen tällaisesta toiminnasta, joka aiheuttaa mitä todennäköisimmin suoraa luottotappiota, koska kadonneen matkapuhelimen käyttäjä vastaisi ainoastaan 150 euron rajaan saakka.

Voimaantulo

Ehdotus vaatii merkittäviä muutoksia teleyritysten asiakastieto- ja laskutusjärjestelmiin, prosesseihin ja sopimusehtoihin. Tämän lisäksi tarvitaan uusi estoluokka ja muutoksia numerointia koskevia teknisiin määräyksiin. Palveluntuottajat joutuvat mahdollisesti muuttamaan palveluidensa ja tuotteidensa numerointia ja tekemään laajoja muutoksia järjestelmiinsä. Muutosten ei voida edellyttää olevan valmiina lain voimaantulohetkellä. Jotta muutostarpeet voidaan arvioida, suunnitella ja toteuttaa,

Lakiasiat

tarvitaan riittävää siirtymäaikaa. DNA esittää, että siirtymäaikaa annettaisiin ehdotetun maksulaitok-
sista annettavan lain toimiluvan hakemista koskevan siirtymäajan puitteissa, eli 1.4.2011 asti.

Kunnioittavasti

DNA Oy

Tiina Tirkkonen
lakimies

